

Дано го живи уловатъ.
Сжбе си ножътъ тжрсеше
И съ ржцете ги биеше:
На двама очи извади,
На трети жбви изсипа,
Петима мжртви остави,
Та па ми падна, изджхна.
Кога си Сжбе убиха,
То и султанътъ хванаха,
Султанътъ есердийскиятъ *).

За Трифона и за Добре азъ зная твжрде малко.
Изъ долеприведенната пжсень читателите ни ще да си
сжставатъ какво-годе понятие за тие два юнака:

Трифонтъ на Добре думаше:
»Добре ле, кичюкъ-байряктаръ!
Я вдигай, Добре, байряктътъ
Нагоре кжмто Гребенецъ;
Гребенецъ, Добре, да минемъ,
На матейското да идемъ,
По матейските джбрави.
Лошавъ сжнъ, Добре, сжиувахъ, —
Турците ще ни разбиятъ.«
Добре Трифону думаше:
»Трифоне, стара войвода,
Матей е много далеко,
А момците сж уморни, —
Цълъ день сж момци вжрвѣле
Отъ голжмиятъ Бакаджикъ.
Я води, братко, дружина

*) Султаните сж давали на своите дѣца села и чифлици по
сѣверните мѣста на Тракия, които сж са наричале така
сжщо султани или султанзадета. р.